

VISOKOM TRGOVAČKOM SUDU REPUBLIKE HRVATSKE

Berislavićeva 11

Zagreb 10 000

Putem:

Trgovački sud u Splitu

Sukoišanska 6

21 000 Split

Na: Poslovni broj: 1.St-19/2015-768

Podnosi:

Stečajni vjerovnik 2. višeg isplatnog reda Krešimir Mitrović, iz Bartolići 11, Zagreb, OIB: 07371632368

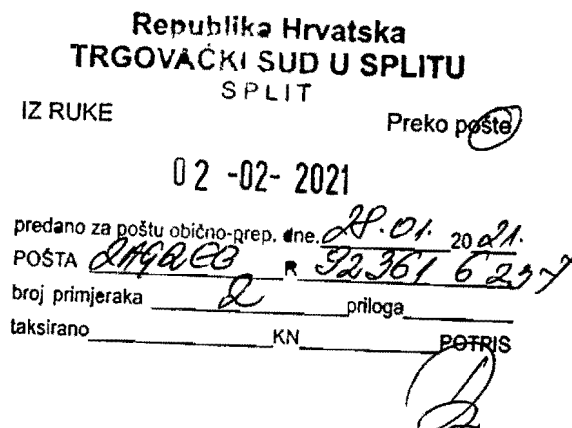
ŽALBA

Zbog:

- pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja
- pogrešne primjene materijalnog prava
- ništetnosti postupovnopравnih okolnosti

I. Dana 12.siječnja 2021., 28. prosinca 2020.g. Trgovački sud u Splitu riješio je u stečajnom postupku nad održivim dužnikom KAŠTELANSKI STAKLENICI d.d. u stečaju (dalje u tekstu: održivi dužnik) da se izvrši brisanje zabilježbi na nekretninama koje su skupno prodane kao Pogon Knežine temeljem rješenja istog suda St-19/2015-575, na način propisan pobijanim rješenjem, pri čemu je posebno sporan nalog Općinskom sudu u Splitu za brisanje zabilježbi idućeg:

1. Zabilježba postupka predstečajne nagodbe
2. Zabilježba prodaje imovine dužnika u stečajnom postupku
3. Zabilježba rješenja o dosudi

II. Zbog neustavnosti rješenja za koje je pravomoćnost ishodovana na način da je stečajnim vjerovnicima u potpunosti bio zabranjen pristup višem sudu protiv tog rješenja, iako se prodaja većim dijelom odnosila na nekretnine dužnika na kojima nije postojalo razlučno pravo,

a donošenju tog rješenja prethodilo je propuštanje ili ignoriranje vrlo jasnih kogentnih odredbi iz barem dva zakona koje je nadležni sud zanemario ili propustio uvažiti, pa je stoga danas takvo rješenje pobožno i ništeto, veliko je pitanje ima li osnove u Ustavu Republike Hrvatske i Zakonu EU, posebno njegovim recentnim dopunama i uredbama, da bilo prvostupanjski sud, bilo drugostupanjski sud nekom trećem sudu nalažu radnje temeljem pravnog akta čija je pravomoćnost stečena neustavnim postupanjem i ignoriranjem zakona naše zemlje i postala je predmetom ustavnih tužbi. A takvi su nalozi vidno na štetu stečajnog dužnika, odnosno u korist Kupca koji je dužniku kao bliska osoba pogon na čijoj površini uglavnom nije postojalo razlučno pravo, otuđio bez potrebne suglasnosti vjerovnika stečenog na ročištu koje saziva nadležni sud po stečajnome sucu, krivom primjenom pravila ovršnog postupka za cijelo.

Stoga se ovom žalbom predlaže sudu zastoj svih daljnjih radnji koje proizlaze iz ništetnog i pobojnog prvostupanjskog pravnog akta, RJEŠENJE St-19/2015-575, neustavno ishodovane pravomoćnosti, i u cijelosti tipičnog primjera pravnog akta koji se i naslanja na, i nalaže nejednaku primjenu prava sa ciljem stjecanja jednoj strani osobite gospodarske koristi po trajnu i neotklonjivu štetu svih vjerovnika i drugih dionika u stečajnom postupku održivih dužnika.

Obrazloženje žalbenog prijedloga:

III. Postupak prodaje pogona Knežine na trećoj javnoj elektroničkoj dražbi uključujući i sudski postupak donošenja RJEŠENJA St-19/2015-575 pri prvostupanjskome sudu kojim se najveći preostali pogon dosudio Gradu Kaštela bez pravne osnove iz članka 232. SZ-a odnosno čl. 161. St. 1. starog SZ, jer razmjerno većinskim dijelom nije pripadao tumačenju iz čl. 247. SZ, i protivno transparentnom državnom planu restrukturiranja koji je predviđao izlazak iz stečaja dužnika i nastavak poslovanja, proveden je za vrijeme trajanja „Odluke o produženju roka trajanja posebnih okolnosti“ koju je Vlada Republike Hrvatske donijela na sjednici održanoj 16. srpnja 2020., temeljem članka 2. stavka 2. Zakona o dopuni Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima (»Narodne novine«, broj 47/20) i članka 8. stavka 2. Zakona o interventnim mjerama u ovršnim i stečajnim postupcima za vrijeme trajanja posebnih okolnosti (»Narodne novine«, broj 53/20). Dakle, taj postupak prodaje je bio „proizvoljan“ i nesuklađen sa važećim Zakonom RH koji je derogirao odgovarajuću primjenu i Stečajnog i Ovršnog zakona po pitanju provedbe ovršnih postupaka. Što je i logično jer prodaja nakon završetka „posebnih okolnosti“ bi donijela razmjerno više novaca, a najmanje dvostruko više, razumljivo uz savjesno gospodarenje dužnikovom imovinom u smislu aktivnog traženja odgovarajućeg kupca iz branše na svjetskim tržištima kapitala. Što znači da je prodaja unatoč postojanju „posebnih okolnosti“ i navedene Odluke Vlade iz točke II. Odluke o produljenju roka trajanja posebnih okolnosti do 18. listopada 2020. poduzeta na očitu štetu svih preostalih vjerovnika u postupku, dakle vjerovnika 2. višeg isplatnog reda, a posredno i same državne imovine RH.

III. Postupak prodaje pogona Knežine na koji se odnosi pobijano rješenje je proveden pozivom na odredbe o pravilima prodaje „Nekretnina na kojima postoji razlučno pravo“ iz čl. 247. SZ, u svezi odredbe iz čl. 441 St. 2. SZ, iako je na svega 4 od 36 nekretnina pogona dužnika

ukupne površine 243.543 m² postojalo „razlučno pravo“, dakle na niti 10% ukupne površine pogona, što je vidljivo iz obrazloženja Rješenja istog prvostupanjskog suda Poslovni broj: 1. St-19/2015-387, na drugoj stranici ispod popisa nekretnina obuhvaćenih tim Rješenjem, ali i iz dokumentacije nastale u postupku Predstečajne nagodbe na koju sam upućen temeljem Očitovanja Financijske agencije objavljenog 09.10.2020. na službenim stranicama Agencije u predmetu Predstečajne nagodbe za dužnika.

IV. Obzirom da na više od 90% površine pogona nije, barem prema dokumentaciji nastaloj u postupku predstečajne nagodbe, tijekom stečajnog postupka i prema prethodnim rješenjima prvostupanjskog suda, postojalo „razlučno pravo“ svi stečajni vjerovnici u postupku imali su sukladno članku 161. St.1. SZ po kojem se vodio sudski postupak pravo glasati za ili protiv otuđenja ovog pogona namijenjenog nastavku poslovanja dužnika na posebnom ročištu za raspravljanje i glasovanje,

jer je Kupac očito dužniku bliska osoba iz članka 136. St.2. SZ po kojem se vodio navedeni sudski postupak iz kojeg je proizašla pravomoćnost rješenja na koje se ovo pobijano rješenje poziva. Pravni akt i njime utvrđena pravna radnja, na koju se ovo pobijano rješenje poziva i temeljem koje možda i jest nepravičnim suđenjem protivnom odredbi iz čl. 11. St. 6. i St.7. SZ postalo pravomoćno, su zbog svih navedenih posrednih i neposrednih činjenica i dalje pobjojni, proizvoljni pravni akti i kao takvi ne bi trebali biti predmet izdavanja bilo kakvih naloga bilo kojem drugom sudu u zemlji, posebno ne nadležnom Općinskom sudu. Barem ne ako nastojimo da postupak bude vođen sukladno Zakonu o sudovima, čl. 3. i čl. 5 i Ustavu.

Pobijano rješenje je „proizvoljno“ jer nalaže činidbu koja je vidno oprečna ne samo Zakonu o sudovima, posebno od trenutka kada su sve ove činjenice jasno stavljene na znanje i prvostupanjskom trgovačkom sudu i Visokom trgovačkom sudu RH, nego i temeljima ustavnopravnog poretka RH i pravnoj stečevini Republike Hrvatske, te stečajnom pravu.

V. Na Rješenje St-19/2015-575 koje je temelj za pravne radnje i naloge iz pobijanog Rješenja, stečajni vjerovnik, osoba iz čl. 70. St. 1. SZ je podnio žalbu u svrhu zaštite svih vjerovnika u postupku od prejeftine rasprodaje dužnikove imovine, smatrajući da bi se preostali vjerovnici povoljnije i bogatije namirili konverzijom svojih tražbina u kapital poduzeća koje bi iz stečaja izašlo sa pogonom utvrđene vrijednosti veće od 10.000.000,00 EUR u kunsnoj protuvrijednosti, i 120.000m² stakleničkih pogona stvarne vrijednosti biznisa prema izračunu 10 potencijalnih godišnjih dobiti prije oporezivanja, poreza i amortizacije uz savjesno gospodarenje državnom imovinom koje se podrazumijeva već sukladno kogentnim odredbama Ustava i Zakona o upravljanju državnom imovinom, te Zakona o sustavu državne uprave.

Zbog svega navedenog i recentnih izmjena Zakona EU, sukladno kojima će ostvarivanje poticaja iz EU fondova biti vezano za poštivanje svih propisa, Uredbi i Direktiva EU, predlažem da se ovo pobijano rješenje stavi izvan snage, i da se pristupi postupku ispitivanja zakonitosti i ustavnosti otuđenja 90% ili više površine pogona Knežine na kojoj nije postojalo razlučno pravo dužniku bliskoj osobi bez Zakonom obvezujuće suglasnosti svih vjerovnika u postupku, te protivno državnom planu restrukturiranja koji je Ministarstvo državne imovine potvrdilo pred Saborom RH u prosincu 2017.g. a koji nikada nije stavljen izvan snage od strane Vlade RH, ni od prvostupanjskog suda, pri čemu je uopće upitno da li trgovački sudovi imaju igerenciju nad radom Vlade i Ministarstva, u smislu svojih ovlasti da proizvoljnim stečajnim planovima suspendiraju državne planove restrukturiranja.

Iskreno se nadam i vjerujem da Visoki trgovački sud postupajući sa mojom žalbom iz čl. 11. sukladno čl.11. St.6. i St.7. i uzimajući u obzir sve navedene činjenice, kako one posredne tako i ove neposredne i nepovoljnost i pobožnost okolnosti u kojima je visoko vrijedan pogon otuđen dužniku protivno navedenim odredbama SZ i odredbi iz čl.3 „Zakona o interventnim mjerama u ovršnim i stečajnim postupcima za vrijeme trajanja posebnih okolnosti“, te obzirom da je rješenje doneseno primjenom nepripadajućeg ovršnog postupka, pobijanom rješenju neće dati pravomoćnost i tako ozakoniti naloge koje ono daje drugim sudovima. Jer se pobijano rješenje vidno oslanja na prethodne odluke sudova koje nisu donesene na primjeren način i u skladu sa Zakonom.

Zahvaljujem na razmatranju i ispitivanju na višem sudu sukladno odredbi čl.11. St.7. SZ, te unaprijed zahvaljujem prvostupanjskom sudu na poštivanju odredbe iz čl. 11. St. 6. SZ i čl. 71. st. 6 ZPP.

Sa dužnim poštovanjem,

Krešimir Mitrović